Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1889. Wydano i rozesłano dnia 18. Stycznia 1889. **Część IV.**

Nr. 17.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 21. Grudnia 1888, L. 1795/pr., o poborze bezpośrednich i pośrednich podatków i opłat z dodatkami w czasie od 1. Stycznia do końca Marca 1889.

Według §. 1. ustawy z dnia 19. Grudnia 1888 (Dz. u. p. Nr. 191), mają być istniejące bezpośrednie i pośrednie podatki i opłaty z dodatkami pobierane w czasie od 1. Styczuia do końca Marca 1889 nadal według obowiązujących obecnie ustaw podatkowych, a mianowicie dodatki do podatku zarobkowego i dochodowego w wysokości oznaczonej ustawą finansową z dnia 30. Maja 1888 (Dz. u. p. Nr. 73.).

Na podstawie tej ustawy zarządza się przypisanie podatków stałych z uwzględnieniem prawnych terminów spłaty od razu na cały rok 1889.

Zmiany, jakieby w tem w skutek ustawy skarbowej, na ten rok uchwalić się mającej zajść miały, uwzględnione będą przez dodatkowe sprostowanie.

Wymiar i nałożenie podatku gruntowego na podstawie wyników regulacyi gruntowej, mają być uskutecznione w miarę osiągniętych w myśl ustawy z dnia 23. Maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 83.) rezultatów ewidencyi, zaś pod względem przypisania i ściągnięcia takowego na rok 1889 postępować się ma w myśl postanowień ustawy z dnia 7. Czerwca 1881 (Dz. u. p. Nr. 49) i obwieszczenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 22. Czerwca 1883 (Dz. u. p. Nr. 119).

Przy wymiarze i przypisaniu podatku od budynków, czyli podatku domowego, ma być zastosowaną ustawa z dnia 9. Lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17.).

Przy podatku zarobkowym i dochodowym pobrany być winien prócz ordynaryum, nadzwyczajny dodatek w wysokości ordynaryum. Ci jednak

kontrybuenci, których całkowita na rok 1889 przypadająca należytość podatkowa w podatku zarobkowym i dochodowym w I. klasie, lub w podatku dochodowym w II. klasie w ordynaryum kwoty 30 zł. nie przewyższa, mają płacić dodatek nadzwyczajny tylko w wysokości siedmiu dziesiątych ($^7/_{10}$) ordynaryum.

Roczna należytość w podatku gruntowym, domowo-czynszowym i klasowym tudzież dochodowym, spłacaną być winna z dołu w ratach kwartalnych z końcem każdego kwartału, natomiast należytości w podatku zarobkowym z góry w półrocznych, dnia 1. Stycznia i 1. Lipca b. r. płatnych ratach.

Należy zatem przy pierw wymienionych rodzajach podatków przypadającą za czas od 1. Stycznia do końca Marca 1889 należytość kwartalną pobrać z końcem Marca 1889, zaś należytość w podatku zarobkowym dnia 1. Stycznia 1889 w pełnej za I. półrocze 1889 już należnej kwocie.

Co do sporządzenia i przedłożenia fasyi dochodu i wykazania poborów stałych, jakoteż względem wymiaru i uiszczenia podatku dochodowego na rok 1889, podaje się do powszechnej wiadomości następujące postanowienia:

1. Fasye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego na rok 1889, winne być w dotychczasowej, instrukcyą z dnia 11. Stycznia 1850 przepisanej formie ułożone, i do końca Stycznia 1889 do właściwych władz wniesione.

2. Przy zeznaniu dochodu w I. klasie, tudzież dochodu w II. klasie, nie pochodzącego ze stałych poborów, służyć mają za podstawę do obliczenia przeciętnego czystego dochodu, opodatkowaniu na rok 1889 podlegającego, dochody i wydatki z lat 1886, 1887 i 1888.

3. Postanowienia §. §. 21. i 22. ces. pat. z dnia 29. Października 1849 zastosowane być mają do kwot, pochodzących ze stałych poborów II. klasy w roku 1889 przypadających. Osoby lub instytucye obowiązane do wypłaty stałych poborów, winne pod własną odpowiedzialnością i obowiązkiem ewentualnego zwrotu, przy wypłacie takowych potrącać oznajmiony im podatek dochodowy i odsełać takowy do c. k. kas podatkowych.

4, Odsetki i renty III. klasy, podlegające fasyonowaniu przez strony uprawnione do pobierania tychże, mają być zeznanego podług stanu majątku i dochodu z dniem 31. Grudnia 1888.

5. Przysługujące przedsiębiorcom przemysłowym prawo potrącania podatku dochodowego, przypadającego od procentów z kapitałów u nich lokowanych, przy wypłacie takowych, jest ważne także na rok 1889. Posiadaczom budynków uwolnionych czasowo, całkiem lub częściowo od podatku domowo-czynszowego, wymierzyć należy pięć od sta tytułem podatku na rok 1889 od czystego dochodu rocznego z tychże budynków uzyskanego, t. j. od kwoty pozostałej z całorocznego czynszu brutto, po potrąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a przy

budynkach uwolnionych całkowicie od podatku domowo-czynszowego, także po potrąceniu przypadających w roku 1889 i należycie udowodnionych procentów od kapitałów, ubezpieczonych na budynku wolnym od podatku domowo-czynszowego.

W mowie będący 5% podatek, ma być pod każdym względem, z wyjątkiem sposobu wypośrodkowania czystego dochodu opodatkowaniu podlegającego, podatkowi domowo-czynszowemu na równi postawiony i winien być uważany jako podatek realny, któremu ustawnicze prawo zastawne na nieruchomości przysługa, i równie jak podatek domowo-czynszowy, spłacany z dołu w ratach z końcem każdego kwartału już należnych.

Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 28. Grudnia 1888.